

Miljøministeriet

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. 2021 - 5694
Den 27. april 2021

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. 1170 (MOF alm. del) stillet 26. marts 2021 efter ønske fra Anni Matthiesen (V).

Spørgsmål nr. 1170

”Mener ministeren, at der er tale om en rimelig retssikkerhed for de landmænd, der oplever, at der, efter de har fået en miljøgodkendelse, er blevet kortlagt kategori 1 eller kategori 2 natur i nærheden af deres husdyrproduktioner, som betyder, at de ved en revurdering ikke længere vil kunne fortsætte den hidtil lovlige produktion?”

Svar

Jeg har forelagt spørgsmålet for mit ministerium, som har svaret følgende:

Beskyttelsesniveauet for kategori 1- og kategori 2-natur består i krav til den maksimalt tilladte deposition af ammoniak. Der er tale om et såkaldt totaldepositionskrav, hvorved forstås den samlede ammoniakdeposition på et naturområde, som den eksisterende og ansøgte drift af stalde og gødningsopbevaringsanlæg samlet set medfører. Kravene skal overholdes ved godkendelse eller tilladelse til etablering, udvidelse eller ændring af husdyrbrug, der sker efter de nærmere regler i husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen.

Totaldepositionskravet sikrer, at der kan gives godkendelser til udvidelser eller ændringer, uden at det ansøgte, sammen med den i forvejen eksisterende produktion, påvirker ammoniakfølsom natur negativt.

Totaldepositionskravet blev indført med den ændring af lov om miljøgodkendelse mv. af husdyrbrug, der trådte i kraft i 2011 (lovforslaget L 12 Folketinget 2010-11 (1. samling)). Husdyrbrug, der på dette tidspunkt ikke overholdt kravene, kunne fortsætte den hidtidige, lovlige drift. Såfremt husdyrbruget udvides eller ændres efter lovens ikrafttræden, skal kravet overholdes, evt. over en årrække.

Totaldepositionskravene til kategori 1- og 2-natur skal også iagttages ved revurdering af godkendelser. Den regelmæssige revurdering skal ske første gang efter 8 år og derefter hvert 10. år. I situationer, hvor der ikke kan peges på proportionale krav om ammoniakreducerende teknologi, kan der gives en frist for kravets overholdelse under hensyn til den forventede restlevetid for husdyrbrugets staldanlæg.

I betænkningen til L12 Folketinget 2010-11 (1. samling) afsnit 3.3, blev det i forhold til staldenes levetid angivet, at den typiske levetid for et staldanlæg er 15-20 år, men at det i den konkrete situation vil blive overvejet, om den typiske levetid i visse situationer bør forlænges op til 25-30 år, efter staldanlæggene er etableret, for at tage hensyn til allerede foretagne investeringer på tidspunktet for lovens ikrafttrædelse. Dette er indarbejdet i Miljøstyrelsens vejledning på området. Der kan således gå op til 30 år fra anlægstidspunktet af stalden, inden husdyrproduktionen skal overholde totaldepositionskravet.

Baggrunden for, at totaldepositionskravet skal overholdes i revurderingssager, skal bl.a. findes i habitatdirektivet. Habitatdirektivets artikel 6, stk. 2 vedrører eksisterende aktiviteter og forpligter medlemsstaterne til at træffe passende foranstaltninger for at undgå forringelse af naturtyperne og levestederne for arterne i Natura 2000-områderne, samt forstyrrelser af de arter, for hvilke områderne er udpeget. Dermed følger en forpligtelse til at undgå forringelser, herunder i forhold til evt. eksisterende belastning.

Kriterierne for kategori 1- og 2-natur er fastlagt i bekendtgørelsen. Naturen skal både være ammoniakfølsom jf. husdyrgodkendelsesbekendtgørelsens bilag 3 pkt. D, være omfattet af udpegningsgrundlaget samt være kortlagt. Processen med opdatering af de vejledende kort er beskrevet i besvarelsen af spørgsmål 1169 (MOF alm. del), herunder orientering om opdateringer af kortlag, hvortil det henvises.

Et bærende princip ved indførelse af totaldepositionskravet var, at man ønskede en strukturudvikling, hvor udviklingen sker i områder, hvor der er bedre plads til husdyrproduktion, idet man herved over tid sikrer, at de uhensigtsmæssigt placerede husdyrbrug nedlægges. Der står et bredt flertal bag reglerne, og jeg mener, at reglerne som de ser ud nu sikrer, at vi både overholder vores direktivforpligtelser samtidig med, at der tages hensyn til landmandens retssikkerhed via revurderingsreglerne, som beskrevet ovenfor.

Lea Wermelin

/

Nina Møller Porst